

330. Jiné čtení a pění

Z Poštorné

Stojí hruška v dole,
vrch sa jí zelená;
pod řú sa Janiček
s Aničkú v karty hrá.

Tak sa oni hráli,
až sa miuvali,
od velikej uásky
obá dvá zaspali.

Zaspaua Anička
na bíuém fertušku,
zaspau i Janiček
na červeném líčku.

Zazpívau suavíček
v zeleném hájičku,
probudiu Janička,
Janiček Aničku.

Vstaň, Aničko, hore,
staň, srdečko moje,

staň, Aničko, čas máš,
kravičky dojít máš.

Létali, létali
dva sokoli malí,
až sa nalétali,
zas dom doleteli.

Má mamičko miuá,
máte-li nás rádi,
ustelte nám lože
v tej novej komoře.*)

Ked' jim lože stuaua,
zle jim vinšovaua,
aby ta nevěsta
rána nedočkaua.

Skoro ráno staua,
snídaní chystaua,
pro synečka medu,
pro nevěstu jedu.

Uděuau sám Pán Bůh
mezi tým proměnu,
napiu sa syn jedu
a nevěsta medu.

Ponajprv sa napiu,
hned huavičku skuoniu,
po druhé sa napiu,
poručenství suožiu.

Tobě, miuá, tobě
to stavení nové,
co v něm leží, stojí,
šecko bude tvoje.

Tobě, matko, tobě
ten Dunaj široký,
ten Dunaj široký,
na krk kameň mlýnský,
abys nerušiu
jak živ stav manželský.

*) Ráda-li mia, matko,
ráda-li mia vidíš?
Tebe, synu, ráda,
nevěstu neráda.

vína natočiuia,
jedu namíšaua;
pro synáčka medu,
pro nevěstu jedu.

sklenice zmýliua;
před synáčka jedu,
před nevěstu medu;
synáček sa napiu,
všecku barvu změniu.

Do sklepa běžeuia,

Přes prah překročiuia,

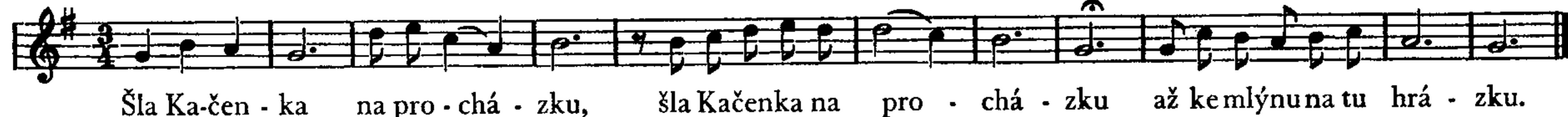
158. DĚTOBIJKYNĚ

331.

Erb. II. 34. Žeg. P. p. 89. r. II. 8. Ol. 489. Voj. I. 91. 93. II. 293

332.

[: Šla Kačenka na procházku :]
až ke mlýnu na tu hrázku.¹⁾

Černú pantlú krk zatáhla,
po vodince je pustila.

Jeli tamto tři pánové,
a to všeci rétarové.³⁾

Jak na hrázku vykročila,
krásné dítě porodila.²⁾

Plyň, pachole, dolů vodú,
a já zase pannú budu.

Jeli cestú i necestú,
až přijeli k tomu mostu.